

पिण्डक

ततोऽवनेनन्दद्यात् संस्मरन् गोत्रनामनी ॥
 तिलवर्षिर्मधुचीरैः सक्षितं तममेव हि ।
 दद्यात् प्रेताय पिण्डम् दक्षिणाभिमुखस्थितः ॥
 फलमूलगुडचीरतिलमिश्रम् कृत्रचित् ।
 अर्थैः पुष्यैस्तथा दीर्घैर्पैस्तोयैः सुशीतलैः ॥
 ऊर्जातनुमयैः शुद्धैर्वासीभिः पिण्डमर्चयेत् ।
 प्रयाति यावदाकाशं पिण्डाद्वायमयी शिवा ॥
 तावत्तु संमुखस्तिष्ठेत् सर्वं तोयं ततः क्षिपेत् ।
 दिवसे दिवसे देयः पिण्ड एव क्रमेण तु ॥
 सद्यःशौचैऽपि दातव्याः सर्वैऽपि शुभपक्षया ।
 चण्डाशौचे प्रदातव्याः प्रथमे त्वेक एव हि ॥
 द्वितीयेऽहनि चत्वारस्तृतीये पञ्च चैव हि ।
 एकस्तोयाञ्जलिस्त्रैर्व पात्रमेकश्च दीयते ॥
 द्वितीये द्वौ तृतीये त्रीन् चतुर्थे चतुरस्तथा ।
 पञ्चमे पञ्च षष्ठे षट् सप्तमे सप्त एव च ॥
 अष्टमेऽष्टौ च नवमे नवैव दशमे दश ।
 येन स्युः पञ्चपञ्चाशत्तोयस्याञ्जलयः क्रमात् ॥
 तोयपात्राणि तावन्ति संयुक्तानि जलादिभिः ॥”
 इति शुद्धितत्त्वम् ॥ * ॥
 गयायामात्मपिण्डदानप्रमाणं यथा,—
 “खकर्मधर्मयोगेन धनसुखावर्षं बहु ।
 उपार्जयित्वा प्रययौ गयातीर्थमनुत्तमम् ॥
 पिण्डनिर्वपणं तत्र प्रेतानामनुपूर्वशः ।
 चकार स्वपितृणाञ्च दायादानामनन्तरम् ॥
 आत्मनश्च महाबुद्धिर्महानेनां तिलैर्विना ।
 पिण्डनिर्वपणं चक्रे तथान्येषाञ्च गोत्रिणाम् ॥
 एवं प्रदत्तेष्वथ वै पिण्डेषु प्रेतभावतः ।
 विसृक्तास्ते द्विज प्रेता ब्रह्मलोकं ततो गताः ॥”
 इति वामने ७६ अध्यायः ॥
 पिण्डकं, स्त्री, (पिण्ड इव कायतीति । कै + कः ।)
 बोलम् । पिण्डमूलम् । इति राजनिर्घण्टः ।
 (गोलः । यथा, सुश्रुते शारीरस्थाने ३ अध्याये ।
 “तृतीये (मासि) हस्तपादशिरसां पञ्च
 पिण्डकानि वर्तन्तेऽङ्गप्रत्यङ्गविभागश्च सूक्ष्मो
 भवति ॥”)
 पिण्डकः, पुं, (पिण्ड इव कायतीति । कै + कः ।)
 सिद्धनामगन्धद्रव्यम् । इत्यमरः । १ । ६ । १२८ ॥
 (बोलः । अस्य पर्यायो यथा,—
 “विद्वान् गोलः पिण्डकश्च पिण्डोबोली रसोरसः ॥”
 इति वैद्यकरत्नमालायाम् ॥)
 पिशाचः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ पिण्डालुः ।
 इति राजनिर्घण्टः ॥ (अस्य गुणा यथा,—
 “पिण्डको वातलः श्रेष्ठी ग्राही दृष्यो महा-
 गुरुः ॥”
 इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥
 पिण्ड + स्वार्थे कन् । कवलः । यथा, हरिवंशे ।
 भविष्यपर्वणि । १० । २१ ।
 “पयःपानं तथा कुर्वन् भक्षयन् दधिपिण्ड-
 कम् ॥”)
 पिण्डकन्दः, पुं, (पिण्डाकारः कन्दः ।) पिण्डालुः ।
 इति राजनिर्घण्टः ॥ (पिण्डालुशब्देऽस्य विशेषो
 ज्ञातव्यः ॥)

पिण्डप

पिण्डखर्जूरः, पुं, (पिण्डवत् खर्जूरः ।) खनाम-
 खातखर्जूरः । तत्पर्यायः । राजजम्बूः २
 पिण्डो ३ । इति जटाधरः ॥
 पिण्डखर्जूरी, स्त्री, (पिण्डखर्जूर + स्त्रियां ङीष् ।)
 पिण्डखर्जूरः । तत्पर्यायः । दौष्या २ खपिण्डा
 ३ मधुरस्यावा ४ फलपुष्या ५ खादुपिण्डा ६
 हयभक्षा ७ पिण्डखर्जूरिका ८ । अस्या गुणाः ।
 गौलाहम् । हिमलम् । पित्तदाहार्तिन्वाचम्भम-
 नाशिलम् । वीथ्येऽह्निदलश्च । इति राज-
 निर्घण्टः ॥ अपि च ।
 “पिण्डखर्जूरिका लव्या सा देशे पश्चिमे भवेत् ।
 खर्जूरी गोक्षनाकारा पराद्वीपादिहागता ॥
 जायते पश्चिमे देशे सा ह्योद्योरेति कौर्ण्यते ।
 खर्जूरीवितयं शीतं मधुरं रसपाकयोः ॥
 क्षिप्तं रचिकरं हृद्यं क्षतक्षयहरं गुरु ।
 तर्पणं रक्तपित्तघ्नं पुष्टिविष्टम्भिक्रमम् ॥
 कोष्ठमारुतहृद्भ्रंशं वान्निवातकफापहम् ।
 ज्वराभिघातचतुष्टयाकासश्वासनिवारकम् ॥
 मद्मृच्छामिषत्पित्तमसोद्भूतगदान्तकम् ।
 महङ्गिश्च गुणैरस्या खल्वखर्जूरिका स्मृता ॥
 खर्जूरीतरुतोयन्मु मदापित्तकरं भवेत् ।
 वातक्षयहरं रच्यं दीपनं वलशुक्रहतम् ॥”
 अथ पिण्डखर्जूरीभेदः ।
 “सुनेपाणी तु ऋदुला हलहीनफला च सा ।
 सुनेपाणी अमभान्तिदाहमृच्छासपित्तहृत् ॥”
 इति भावप्रकाशे पूर्वखण्डे १ भागे ॥
 पिण्डगोसः, पुं, (पिण्डवत् संहतो गोसः ।) गन्ध-
 रसः । इत्यमरटीकायां रमानाथः ॥
 पिण्डतेलकः, पुं, (पिण्डवत् तैलं यस्य । कप् ।)
 तुरस्कः । इति राजनिर्घण्टः ॥
 पिण्डः, पुं, (पिण्डं ददातीति । दा + कः ।)
 पिण्डदानकर्ता । यथा,—
 “लेपभाजश्चतुर्थाद्याः पित्राद्याः पिण्डभागिनः ।
 पिण्डदः सप्तमस्तेषां सापिण्डं साप्रपौरुषम् ॥”
 इति शुद्धितत्त्वम् ॥
 अपि च ।
 “गाङ्गेनेह परां सिद्धिं प्राप्यन्ते वारिणा नराः ।
 पैत्र्याः पञ्चात् क्रियाः कार्याः सर्वाश्चेवौह-
 देहिकाः ॥
 क्रियां करोति यः पूर्वां पितृणां यश्च पिण्डदः ।
 प्रायश्चित्तमर्चयति तत् प्रायश्चित्तो भवेत्तु सः ॥”
 इत्यभिपुराणम् ॥
 पिण्डपदं, स्त्री, (पिण्डस्य संहतस्य पदम् ।) अङ्ग-
 विशेषः । यथा,—
 “रूपाष्टकैर्विनिहतो भवनस्य बन्धः
 कर्तुः खट्वमिह युग्मशरैकनिष्ठम् ।
 एकीकृतं रचनिशाकरयुग्मसुक्त-
 शेषं ततो भवति पिण्डपदं गृहस्य ॥
 रूपाष्टकैरकाशीत्या विनिहतः पूरितः भवनस्य
 बन्धः दीर्घपक्षारमिलितहस्ताः खट्वं तत्-
 संख्यानं युग्मशरैकनिष्ठं द्विपञ्चाशदुत्तरशत-
 पूरितं एकीकृतं पूर्वाङ्ग्यं मिलितं रचनिशा-

पिण्डारं

करयुग्मभुक्तशेषं षोडशाधिकद्विशतहृतावशिष्टं
 तत् संख्यानं पिण्डपदं च गृहस्य भवति ॥”
 इति श्रौतिसूत्रम् ॥
 पिण्डपादः, पुं, (पिण्ड इव पादो यस्य ।) हस्ती ।
 इति त्रिकाण्डशेषः ॥
 पिण्डपुष्यं, स्त्री, (पिण्ड इव पुष्यं पुष्यगुच्छो यस्य ।)
 अशोकपुष्यम् । (कचित् पुं । यथा,—
 “अशोको हेमपुष्यश्च वज्रुलस्तान्मपञ्चवः ।
 कङ्कलिः पिण्डपुष्यश्च गन्धपुष्यो नटस्तथा ॥”
 इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥)
 जवापुष्यम् । पद्मपुष्यम् । इति मेदिनी । पे, २७ ॥
 तगरपुष्यम् । इति शब्दरत्नावली ॥
 पिण्डपुष्यकः, पुं, (पिण्डपुष्यमिव प्रतिकृतिः । “इवे
 प्रतिकृतौ ॥” ५।१।६६ । इति कन् ।) वास्तूकम् ।
 इति शब्दमाला ॥ (वास्तूकशब्देऽस्य गुणादयो
 ज्ञातव्याः ।)
 पिण्डफला, स्त्री, (पिण्ड इव फलं यस्याः ।)
 कटुतुली । इति जटाधरः ॥ (यथा,—
 “खिन्नस्य विन्नापनमेव कुम्भ्या-
 दङ्गुष्ठलोहोपलवेणुदक्षैः ॥
 विकङ्कतारग्वधकाकान्नी
 काकादनीतापसवृत्तम्लैः ।
 आलेपयेत् पिण्डफलार्कभार्गी
 करङ्गकालामदनैश्च विद्वान् ॥”
 इति सुश्रुते चिकित्सितस्थानेऽष्टादशोऽध्याये ॥)
 पिण्डबीजकः, पुं, (पिण्डवत् बीजानि यस्य । कप् ।)
 कर्णिकारदृचः । इति राजनिर्घण्टः ॥ (कर्णि-
 कारशब्दे विवृतिरस्य ज्ञातव्या ॥)
 पिण्डसुप्ता, स्त्री, (पिण्डवत् सूप्ता सुप्ता ।)
 नागरसुप्ता । इति राजनिर्घण्टः ॥
 पिण्डमूलं, स्त्री, (पिण्डमिव मूलमस्य ।) गर्जरम् ।
 मूलकभेदः । तत्पर्यायः । गजाकम् २ पिण्ड-
 कम् ३ पिण्डमूलकम् ४ । अस्य गुणाः । कटु-
 त्वम् । उष्णत्वम् । गुल्मवातादिदोषनाशिलश्च ।
 इति राजनिर्घण्टः ॥
 पिण्डलः, पुं, (पिण्डं संहतो वाङ्गुलकात् कलप् ।)
 सेतुः । इति हारावली । १२६ ॥
 पिण्डसः, पुं, (पिण्डेन परदत्तयासेन सनेति
 जीवतीति । सन् + ङः ।) भिषाशी । भिषो-
 पजीवी । इति शब्दमाला ॥
 पिण्डा, स्त्री, (पिण्ड + टाप् ।) पिण्डायसम् । कस्तूरी-
 भेदः । सा कुलस्थिकातः कियत्सूना । इति
 राजनिर्घण्टः ॥ वंशपत्री । इति भावप्रकाशः ॥
 पिण्डातः, पुं, (पिण्ड इव अतति सादृश्यमनुकरो-
 तीति । अत + ञच् ।) सिद्धकः । इति रत्न-
 माला ॥
 पिण्डार्धं, स्त्री, (पिण्डवत् आर्धं मेघजलसम्भि-
 द्रयम् ।) घनोपलः । इति शब्दमाला ॥
 पिण्डायसं, स्त्री, (पिण्डं संहतमायसम् ।)
 तीक्ष्णायसम् । इति राजनिर्घण्टः ।
 पिण्डारं, स्त्री, (पिण्डं संहतमृच्छतीति । ऋ +
 “कर्मस्यण् ॥” ३ । २ । १ । इत्यण् ।) फल-